

tra bila. Ob kerstu so gosp. knezoškof z ljubeznjivo svojo besedo v slovenskem jeziku izgovorili veselje, ki ga katoliška cerkev danes obhaja nad pridobitvijo nove verne duše in so prosili Boga, da bi blagoslovil delo naših bratov misijonarjev, ki se v strašnih pušavah toliko trudijo za spreobrnjenje onega naroda, iz kterega je danes keršeni zamurček. Po opravljeni sv. maši so pa presv. ljubljanski knez birmali zamurčka, kteremu je zdaj gosp. Baumgartner boter bil. Pač redka čast se je zgodila Jožefu (Salvatorju, Marii) Krajnskemu da dva visoko častita gospoda knezoškofa sta mu perve sv. zakramente podelila. Gotovo bo serčno veselilo to tudi čast. gosp. Jerana, ki je novo življenje odperl črnemu fantiču, in po pravici je pri kosilu, ki so mu ga napravili gosp. boter Terpine, na vprašanje gosp. Jerana: „ali ni to njegov naj veselejši dan?“ veselo odgovoril: „da, da!“

Novičar iz mnogih krajev.

Že je oklicana ena tistih velikih dnarnih loterij, kterih dohodki se imajo po volji presvitlega cesarja obračati za občno-koristne namene (za milošnje oficirskih sirot, za napravo bolnišnic itd.) Pri ti loteriji, pri kateri bo srečkanje 21. aprila (malega travna) prihodnjega leta na Dunaji, igra 270.000 srečk (lozov); ena srečka velja 3 fl., ki se zamore v vsaki loterijni štacuni kupiti. Število srečnih srečk bo 4649, ki bojo v vsem skupej priigrane 300.000 fl.; kdor bo tako srečen, prvo zadeti, dobi 80.000 fl.; sicer pa so večji zneski po 30.000 fl., 20.000 fl., 10.000 fl., 8000 fl., 5000 fl., 3000 fl.; naj manjša potegnjena srečka dobi 50 fl., in v srečkanji sêrij 4 fl. 14 dni po srečkanji se bo izplačevalo, kolikor si je kdo priigran. — Dunajski vradni list je naznanil od besede do besede zavezo, ki jo je 2. t. m. sklenila avstrijska vlada s francosko in angleško zavolj rusovsko-turške vojske; obsega pa ta zaveza 7 odstavkov; v 1. odstavku se nanašajo zavezne vlade na dotične poprejšne protokole in se med seboj zavezujejo, da se nobena sama za-se brez vzajemnega posvetovanja ne smé spušati v nobeno pogodbo z rusovsko vlado; v 2. odstavku se zavezuje avstrij. vlada braniti Moldavo in Vlahijo rusovskega napada, in nobene overe delati turški ali francoski in angleški armadi v teh knežijah; v 3. odstavku se vse tri vlade zavezujejo za brambo in upor, ako bi se utegnila vojska vneti med austr. in rus. vlado, in v 4. odstavku: da v tem primerljaji nobena vlada sama za-se ne smé miru skleniti brez vzajemnega pogovora; v 5. odstavku se zavezujejo te tri vlade nemudoma se posvetovati, kako bi svoj cil dosegle, ako bi rusovska vlada na podlagi 1. odstavka pri volji ne bila, do konca tega leta zagotoviti vesoljnega miru; po 6. odstavku bo tudi pruska vlada povabljena se njim pridružiti v vsem; 7. odstavek naznanja, da v 15 dneh se bojo poterdne pisma te zaveze, ki je bila sklenjena 2. t. m., zamenjale na Dunaji. — Da bi bila obseda prejenjala pred Sevastopoljem, ni res; marveč se je bombardiranje 10. t. m. spet začelo; od rusovske armade se je govorilo, da se je namerjala rusovski praznik sv. Miklavža (po naši pratiki 18. dan t. m.) praznovati z velikim napadom na Francoze in Angleže, ki so zdej spet veseli, kar dobivajo dosti nove pripomoči in zimskega zaklada; namest konj in volov tvorijo zdej s kamelami. Sliši se, da se je Omer-paša podal že v Krim. Rusi se ob Prutu zlo pomnožujejo in terdnjave delajo. — V državnom zboru v Londonu so nekteri poslanci te dni zlo ropotali, da angleška armada pre-

zaspano vojsko pelje, pa so se spet potolažili. — Ker je velika velika večina v Rimu zbranih kardinalov, velicnih škofov in škofov sv. očetu papežu neomadeževano spočetje sv. divice Marije poterdila, so, kakor rimski časnik „Giornale di Roma“ 9. t. m. naznanja, sv. oče Piji IX. poslednji praznik sv. divice Marije pri maši po odbranem evangelji v cerkvi sv. Petra oklicali čisto spočetje njeno takole: „Zapoved vére (dogma) je, da je naj svetejša divica Marija, že od pervega trenutja nje spočetja, po milosti Božji, vsled zaslug Jezusa Kristusa Izveličarja človeškega rodú, vsacega madeža izvirnega (poerbanega) greha čista ostala“.

Namesto zastavice.

„Danica“ je v svojem poslednjem listu rekla, da tista prigodba, ki so jo „Novice“ 22. p. m. povedale, da je namreč 15. dan p. m. neki pek v Berni se oženil s svojo mačoho, ne more res biti. Da je ta prigodba resnična, se bode „Danica“ kmali prepričala, ko ji bomo povedali: kako je to bilo, in le, če zamore omenjeno nevesto drugač kakor mačoho imenovati (kakor se navadno imenuje), bomo rekli, da ima prav. Da so pa mačoha, očmi in pasterki več kolen, bližnjih in daljnih, je vsakemu znano, ime ostane vendar le edino, in to bi bil imel gosp. dopisovavec „Danice“ pomisliti, preden se je v pretres te nedolžne drobtinice spustil; saj sicer vsak vé, da mačoha se s pasterkom 1. kolena ne smé ženiti. Če bi bile „Novice“ mislile, da se bo kdo spodtikal nad to novico, bi bile — ker nikdar nikoli ne pobirajo svojih novic na vrat na nos — že v omenjenem listu naštele vso zlahto te pekovske rodovine, ki je sledeča:

„Očak te rodovine in ustanovitelj na hišo Nr. 155 v Berni (Neufröhlichergasse) vpisane pekarije je bil G. K., ki se je oženil leta 1816. Po smerti svoje perve žene, ki mu je mati bila 5 otrok in je umerla s poslednjim otrokom, je vdovec s 4 otroci vzela drugo ženo (mater ženiina L. Sk—l, od kterega je tu govorjenje), iz kterega zakona sta mu spet bila 2 otroka. Po G. K—ovi smerti je vzela vdova z 6 otroci družega moža F. Sk—l, in je mati postala 6 otrok, kterih 5 še živi; z unimi 6 otroci je imela ona tedaj 12 otrok. Ko je tudi F. Sk—l umerl, se je dvakratna vdova in prava mati in mačoha 11 živih otroh omožila tretjič s pekom Pr. S—k, kteremu je darovala spet 3 otrok. — potem je umerla. Vdovec Pr. S—k pravi oče 3 otrok in 11 pasterkom očim, se je leta 1852 vdrugeč oženil, pa kmali umerl. In zdaj se je vdova Pr. S—kova in mačoha 14 otrok, s pasterkom svojim gori omenjenim pekom L. Sk—l omožila, po kterim je L. Sk—l mož postal svoje mačoha, ob enem pa očim svojih po poli bratov in po poli sester, kterih živi še 12“.

Naj pové zdaj kdo: kako bi se Pr. S—kova vdova v zlahti z L. Sk—l drugač kakor mačoha imenovala? Ali ni res to v eni rodovini, v eni hiši redka prigodba?

Popravki. Bistvene natisne zmote v spisu od glagolov dov. 88—98. Na str. 350 in 351 „postavim“ namesto: postavimo (ponamus, setzen wir den Fall, ne ponimus, wir setzen); v drugi opombi na str. 351: „scamo“, nam.: scasoma. na str. 362 spodej: „naporočujem“ namesto: sporočam, sporočujem.

Stan kursa na Dunaji 18. decembra 1854.

Obligacije	5 %	82 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂	72 ¹ / ₄	„	Windišgrac. „ „ 20 „	28 ³ / ₄ „
dolga	4	64	„	Waldstein. „ „ 20 „	29 ³ / ₄ „
	3	49 ³ / ₄	„	Keglevičeve „ „ 10 „	11 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂	41	„	Cesarski cekini.	5 fl. 55
Oblig. 5% od leta 1851 B	94		„	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 57
Oblig. zemljiš. odkupa 5% 75 ¹ / ₂			„	Suverendor	17 fl. 10
Zajem od leta 1834	229		„	Ruski imperial	10 fl. 10
„ „ 1839	119		„	Pruski Fridrihsdor	10 fl. 30
„ z loterijo od leta 1854			„	Angleški suverendor	12 fl. 23
		98 ⁵ / ₈	fl.		
„ národní od leta 1854			„	Nadavk (agio) srebra:	
		86 ¹ / ₈	„	na 100 fl.	27 ¹ / ₄ fl.

Loterijne srečke:

na Dunaju } 13. decembra 1854: 2. 62. 59. 42. 48.
v Gradcu } 2. 45. 89. 35. 26.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 23. decembra 1854.